

nende Maade" er stillet op ved Siden af Salg og Udskænkning, ligger, at det kun drejer sig om handlende og Beværttere.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) talte om, at den personlige Frihed blev krænket. Jeg vil dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa andet Stykke i § 3, hvori det staar opregnet, i hvilke Tilfælde Tvangsindlæggelse kan finde Sted, og hvor det er fremhævet, at den paagældende ikke alene skal være forfalden til Drukkenskab, men at han ogsaa skal have gjort sig skyldig i Forbrydelse mod Samfundet for at kunne indlægges. Naar det ærede Medlem sagde, at der er flere, som dør af at spise for meget end af at drikke for meget, maa jeg dertil sige, at det, man køber hos Bageren, ikke paa samme Maade som det, man køber hos Værtshusholderen, frister en Mand til at komme i en saadan Tilstand, at han forsømmer sine Borgerpligter, forfalder til Betleri, Utugt og falder Fattigvæsenet til Byrde eller bliver saa rasende, at han udsætter sit eget og andres Liv for Fare og andet, som her er nævnt. Jeg tror nok, at man for at komme i den Tilstand skal til Værtshusholderen og købe Spiritus.

Jeg kan formentlig indskrænke mig til disse Bemærkninger. (Afbrydelse af la Cour). Ja, det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) afbryder mig med at nævne Fotografier. Jeg tror ikke, at det bliver nødvendigt at gaa til at have et Album over de Personer, som have faaet det i § 2 omhandlede Tilhold. Man maa vel lægge Mærke til, at vedkommende, som har faaet Paalæg om ikke at sælge eller udskænke Spiritus til en af de paagældende Personer, kun bliver strafbar, naar han bevidst har gjort sig skyldig i Forbrydelsen. Man kan naturligvis sige, at hvis man ikke er i Stand til at gøre det ganske klart for alle de paagældende, hvem det er, som har faaet Tilholdet, vil det ikke virke saa stærkt. Det kan være en Indvending, naar man alene hæfter sig ved Forholdene i den store By; men hvis man ser paa Forholdene i de mindre Byer og paa de mindre Pladser, som ere de almindeligste her i Landet, vil et saadant Tilhold meget vel kunne blive fuldkommen effektivt blot gennem en mundtlig Meddelelse til de paagældende Værtshusholdere og Forhandlere af Spiritus om, at den og den Person maa de ikke udskænke Spiritus til. De ved saamænd godt Landet over den Dag i Dag, hvem de fordrukne Personer ere, som der aldrig nogensinde burde

skænkes Spiritus for eller sælges Spiritus til.

Hey: Den højtærede Minister sammenstillede nylig Kampen mod Drikfældigheden med Kampen mod Tuberkulosen og sagde: Hvorfor skulde Staten ikke bekæmpe Drikfældigheden, naar den bekæmper Tuberkulosen? Dertil vil jeg gerne sige, at det, naar henses til de virkelige Forhold, er en Ubillighed overfor den, der lider af Tuberkulose, at sige dette. De Folk, som komme til at lide af Tuberkulose, ville som Regel faa den ganske uskyldigt. Børn og unge Mennesker, som ikke paa nogen Maade ere Herrer over de Forhold, under hvilke de leve, og som faa Tuberkulose, kunne virkelig ikke sammenstilles med Personer, der ved egen Skyld eller paa Grund af manglende personlige Egenskaber blive drikfældige. Det er en Ubillighed, som det forekommer mig burde paatales her; det er to Ting, som aldeles ikke kunne paralleliseres.

Justitsministeren (Zahle): Jeg erkender fuldt ud, at Analogien ikke er fuldkommen. Jeg har blot villet paapege den delvise Analogi, der er, for at understrege det væsentlige Formaals med nærværende Forslag: at helbrede de paagældende ulykkelige Personer. Det at være drikfældig kan ogsaa være en Ulykke, som Forholdene have paaført den vedkommende; det behøver ikke altid at være ond Villie, som har givet Anledning dertil.

Rottbøll: Jeg vil kun gøre en lille Bemærkning til den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde, at det drejede sig her ved Forsøgsindlægning kun om de fordrukne Personer, der søge Underhold ved Betleri, udsætte deres eget og andres Liv for Fare eller forsømme deres Forsørgerpligt o. s. v. Det er ikke rigtigt. De, som have faaet det omtalte Paalæg, komme ogsaa ind under en saadan Tvangsindlægning, og dette Paalæg, som ifølge § 2 kan gives dem, kan gives paa en meget løs Basis. Jeg har ikke noget imod, at den, som forsømmer sin Forsørgerpligt, som udsætter sit eget og andres Liv for Fare, som øver Vold og sligt, bliver tvangsindlagt, men overfor saadanne Personer har man andre Midler. At de, som en Gang have faaet dette Paalæg, ogsaa kunne komme ind under denne Bestemmelse i Loven, finder jeg derimod galt. Naar den højtærede Minister sagde, at det var Tinget, som var uretfærdigt i denne